

Iako je Opći sud odlučio da nije opravdano zajednički ispitati prigovore nedopuštenosti i merituma, on je obvezu plaćanja Rumunjske pravno podveo u područje koje je uređeno Odlukom 2007/436/EZ, Euratom⁽¹⁾ i Uredbom br. 1150/2000⁽²⁾, i naveo da je na temelju tih odredbi rumunjska država obvezna utvrditi i isplatiti iznos od 14 883,79 eura na ime tradicionalnih vlastitih sredstava.

Time što je ispitao prirodu i temelj obveze plaćanja, Opći je sud donio odluku o meritumu predmeta i time je postupio suprotno vlastitoj odluci o tome da će odlučiti isključivo o prigovoru nedopuštenosti.

2. Drugi žalbeni razlog – povreda prava Unije od strane Općeg suda

Rumunjska smatra da je Opći sud pogrešno kvalificirao prirodu obveza koje joj se dopisom BUDG/B3/MV D (2014) 3079038 od 19. rujna 2014. stavljaju na teret te je počinio pogrešku koja se tiče prava koja je utjecala ispitivanje tog suda u odnosu na (i) ocjenu Komisijine nadležnosti i na (ii) prirodu pobijanog dopisa.

Podredno, Rumunjska smatra da je Opći sud povrijedio pravo Europske unije i postupio suprotno sudskoj praksi Suda kad je utvrdio da je zadaća država članica da ocjene je li došlo do gubitka tradicionalnih vlastitih sredstava te postoji li obveza nplaćanja takvih sredstava.

Također, Rumunjska osporava primjenjivost mehanizma privremenog plaćanja u okolnostima o kojima se raspravlja u postupku i, u tom smislu, navode Općeg suda koje su dani u odnosu na to.

⁽¹⁾ Odluka Vijeća od 7. lipnja 2007. o sustavu vlastitih sredstava Europskih zajednica (SL L 163, str. 17.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 15., str. 141.).

⁽²⁾ Uredba Vijeća (EZ, EURATOM) br. 1150/2000 od 22. svibnja 2000. o provedbi Odluke br. 94/728/EZ, Euratom o sustavu vlastitih sredstava Zajednica (SL L 130, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 1., str. 12.).

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 17. studenoga 2015. uputio Raad van State (Nizozemska) – J. N., druga stranka: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

(Predmet C-601/15)

(2016/C 038/47)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Raad van State

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: J. N.

Druga stranka u postupku: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid (državni tajnik za pravosuđe i sigurnost)

Prethodno pitanje

Je li valjan članak 8. stavak 3. točka (e) Direktive 2013/33/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o utvrđivanju standarda za prihvatanje podnositelja zahtjeva za međunarodnu zaštitu (SL L 180, str. 96.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 15., str. 137.) s obzirom na članak 6. Povelje Europske unije o temeljnim pravima (SL 2007 C 303, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 7., str. 104.)

(1) ako je državljanin treće zemlje zadržan u skladu s člankom 8. stavkom 3. točkom (e) te direktive a na temelju članka 9. Direktive 2013/32/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o zajedničkim postupcima za priznavanje i oduzimanje međunarodne zaštite (SL L 180, str. 60.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 12., str. 249.) ima pravo ostati u državi članici dok se u prvostupanjskom postupku odluči o njegovu zahtjevu za azil, i

- (2) uzimajući u obzir Objašnjenja koja se odnose na Povelju (SL 2007 C 303, str. 2.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 7., str. 120.) prema kojima ograničenja koja opravdano mogu biti provedena na pravima iz članka 6. ne smiju prelaziti ograničenja dopuštena u okviru članka 5. [stavka 1.] točke (f) Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda (EKLJP) kao i tumačenje te odredbe koje je Europski sud za ljudska prava, među ostalim, dao u presudi od 22. rujna 2015., Nabil i dr. protiv Mađarske, 62116/12, prema kojemu zadržavanje podnositelja zahtjeva za azil krši članak 5. stavak 1. točku (f) EKLJP-a ako se ne izvršava u svrhe udaljavanja?

Žalba koju je 15. studenoga 2015. podnijela Ana Pérez Gutiérrez protiv presude Općeg suda (treće vijeće) od 9. rujna 2015. u predmetu T-168/14, Pérez Gutierrez protiv Komisije

(Predmet C-604/15 P)

(2016/C 038/48)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Žalitelj: Ana Pérez Gutiérrez (zastupnik: J. Soler Puebla, odvjetnik)

Druga stranka u postupku: Europska komisija

Žalbeni zahtjev

Žalitelj zahtijeva ukidanje presude Općeg suda od 9. studenoga i nastavak postupka te donošenje nove presude u kojoj će se:

1. utvrditi da je, time što je neovlašteno upotrijebila fotografiju Patricka Johannesa Jacquemyna unijevši je u zbirku fotografija zdravstvenih upozorenja za duhanske proizvode u Europskoj uniji, Europska komisija nezakonito omela pravo na čast, pravo na zaštitu privatnog života i pravo na vlastitu sliku;
2. naložiti drugoj stranci u postupku da tužitelju isplati iznos od 181 104 eura na ime izmakle dobiti;
3. naložiti drugoj stranci u postupku da tužitelju naknadi svotu od jednog centa (0,01 €) po kutiji duhana ili duhanskom proizvodu na kojem se nalazi fotografija P. J. Jacquemyna, pri čemu će se ukupni iznos te svote odrediti prilikom izvršenja presude, a on za sada iznosi **dvadeset sedam milijuna petsto osamdeset osam tisuća petsto dvadeset četiri eura (27 588 524 eura)**;
4. naložiti drugoj stranci u postupku da tužitelju naknadi štetu zbog koristi koju je ostvarila neovlaštenom upotrebom fotografije P.J.Jacquemyna, a koja doseže svotu od 13 790 000 eura u Španjolskoj, mjestu prebivališta tužitelja i P.J. Jacquemyna.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Nepodudaranje između tijeka rasprave i teksta presude

Žalitelj nije nikada prihvatio navode Europske Komisije, nego je samo pristao na to da se izvan roka podnesu dokumenti bez zacrnjenih dijelova, što u presudi nije razjašnjeno.

Povreda članka 15. stavka 3. Ugovora o funkcioniranju Europske unije

Povreda načela europskog pravila o pristupu građana Unije dokumentima kojim se bilo koje tijelo Unije koristilo prilikom donošenja odluke.